nam vtrum ad patris virtûtem confugiet? at cum vos iurâti cápite damnáftis, auctor ad Herenn. quod Demoſth. τὸ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐρεῖ· ὧν ὁ πατὴρ αὐτῷ τί πεποίηκε; ἢ διὰ τί ἀμφοτέρων κατεψηφίσασθε ὑμεῖς οὐ τὰ τοῦτο τῆς δικαιοσύνης ἀπολαύοντος, ὡς ποιηρὸν δηλονότι καὶ ἀξίου τεθνάναι. *Alleguera il quelque vertu ou choſe honneſte qu'aye fait ſon pere.*

V V

Vua, vuæ, f.g. pr. lon. Col. ἡ σταφυλή, ῆς· ὁ βότρυς, υος. *Grappe de raiſin.*

à qua oriens Vua ſeſe oſtendit, ὅθεν ὁ βότρυς ἑαυτὸν δεικνύει ἀνίσχων, Gaza è Cic. *D'où ſort & ſe monſtre la grappe.*

genialis cónſitor vuæ, τὸ ἡδυπότης φυτικὸν μόσχευμα σταφυλῆς, Plan. ex Ouid. *Qui a planté la vigne d'où ſort la douce grappe.*

vua, Celſ. ἡ σταφυλή, ἡ κιονὶς, ὁ γαργαρεών, ὁ βράγχος, ὁ λάρυγξ. *Vne partie en la gorge qu'on apelle la Luette.*

vuésco, vuéſcis, vuéſcere, pr. long. Lucr. διεροῦσθαι, ſeu διύγρομαι, γίνομαι, διαίνομαι, νοτίζομαι. *Deuenir ou eſtre moiſte, Se ramoiſtir.*

vuidus, da, dum, pr. long. Virgil. ὁ διερὸς, ὑγρὸς, διύγρος, νότιος, αιος. *Moiſte, Humide.*

vuifer, fera, ferum, ex vua & Fero, pr. long. Silius Ital. ὁ ἢ ἡ σταφυλοφόρος ſeu σταφυληφόρος, ον. *Qui porte grappe.*

vulgâris, & hoc vulgâre, Cic. ὁ ἀγοραῖος, κοινὸς, ἁπλοῦς, αῆ, αῖον· ὁ ἢ ἡ παιδικὸς, ὁ ἐγκύκλιος, ὁ κοινὸς, νὴ, νόν· ὁ πᾶσι ποιῶν· ὁ τυχὼν, ἡ τυχοῦσα, τὸ τυχόν. *Commun, Vulgaire.*

vulgâriter, adu. ſec. lon. Plin. κοινῶς, τυχόντως, ἀγοραίως, κοινολεκτίως, πανδημεί. *Vulgairement, Communeement.*

vulgâtor, ôris, m.g. Quid. ὁ ἀλαζὼν, δημοσιευτὴς, ου· ὁ ἐξαγορεύων καὶ δημοσιεύων τὰ ἀπόρρητα. *Publieur & diuulgueur de ſecret.*

vulgâtus, ta, tum, Liu. ὁ δημοσιευθεὶς, δημοφιλοθεὶς, θρυλληθεὶς, ένος· ὁ ἀλαζόνης γνώμιμος, *Diuulgué, Publié, Communiqué.*

gramen nondum vulgâtum, πόα ἔτι δημοσιευθεῖσα, Planudes ex Quid. *Qu'on ne cognoiſt encor gueres.*

nec tibi delíciæ fáciles, vulgatáque tantum múnera contingent, ἐδέσεις τῆς εὐκόλων μόνον ἡ δυνῶν, καὶ ἃ δημοτέρων χαρίτων μετέσχε, Pla. ex Oui. *Vulgaires & de petite eſtime.*

vulgíuagus, ga, gum, qui & volgíuagus, Lucr. ſec. br. ὁ καὶ ἡ πάνδημος, ὁπάνδημος, ον. *Vulgaire & commun, Qui vague & court par tout.*

vulgo, vulgas, vulgáui, vulgâtum, vulgâre, Virgil. δημοσιεύω, δημεύω, δόσω. ἀλαφημίζω, ίσω. θρυλέω, ἀλαθρυλέω λῶ, ήσω. *Diuulguer & publier par tout.*

vulgáre adultérium, τὸν μοιχεύειν δημοσιεύειν, Pla. ex Oui. *Le publier & eſclandrer.*

vulgo, aduerb. Virgil. πανδημεί, κοινῶς, χύδην, ἐς ὅπ᾽ τὸ πολύ. *Communeement, vulgairement, Partout.*

vulgus, vulgi, m. & n.g. Cicer. τὸ πλῆθος ους· ὁ δῆμος, ὁ ὄχλος, καὶ οἱ πολλοί. *Le commun peuple.*

desínite indóctum vana dulcédine vulgus fállere, παύεσθε τὸ ἀπαίδευτον ὄχλου κενῇ ἡδυπαθείᾳ ἐξαπατῶντες ἡδυπεῖαι, Plan. ex Ouid. *Le poure peuple, Le vulgaire.*

neque te ſermonibus vulgi déderis, μήτε σεαυτὸν εἰς δῆμου ῥύμας ἐκδῷς, Plan. è Cic. *Ne t'adonne point au bruit du commun peuple.*

indicâre in vulgus nefas, Cic. εἰς πάντας ἀδύνατον λέγειν, Plat. *Le dire à tout le monde.*

vulnerárius, rárii, m. gen. ſec. br. ter. long. Plin. ὁ τραυματικὸς ἰατρὸς. *Guariſſeur de playes, Chirurgien.*

vulnerárius, ría, rium, Plin. ὁ τραυματικὸς, κὴ, κόν. *Seruant à playes.*

vulnerárium emplaſtrum, Plin. τραυματικὸν ἔμπλαστρον, Dioſc. *vn emplaſtre à mettre ſur vne playe.*

vulnerátio, ônis, f. gen. verb. à vúlnero, ſec. br. tert. lon. Cic. τὸ τραῦμα, ατος· ἡ τρῶσις, εως. *Bleſſeure, Naureure.*

vúlnero, vúlneras, vulneráui, vulnerâtum, vulnerâre, Cæſ. τραυματίζω, ίσω· ἰατρεύσκω, τρώσω. *Bleſſer, Naurer.*

quâ tenuiſſime cauda définit in piſcem falcáto vúlnerat enſe, ἔνθα τὸ τέρας λεπτοτάτῳ ὁμοῦ εἰς ἰχθὺν λήγει, τῷ δρεπανοειδεῖ ξίφει, Plan. ex Ouid. *Il le frappe ſur la queue & le bleſſe.*

ergo curis ipſa ſenſu caret, maxime in capite. vbicunque per ſe, ac ſine carne eſt, vulnerâta non coit, vt in bucca ciliôque, Plin. quod Ariſtotel. ὡσαύτως δὲ τὸ δέρμα· μάλιστα δὲ ὅπου τὸ ὀν τῇ κεφαλῇ ὄπου ἢ καὶ ἡ κοιλία· αὐτὸ δέρμα, ὃ ἀλλοιοῦται ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ θερμοῦ, οὐ συμφύεται ἂν γένοιτο τὸ λεπτόν, ἢ βλεφαρίς. *Si on l'entame.*

ne vulnerentur à béſtiis imponúntur his collária, Varr. de canibus, quod in Geoponic. δεῖ δὲ ἀεὶ τὸ μὴ ὀπτίδεσθαι αὐτοῖς θηλάσι, θρέπτοις αὐτοῦ τοὺς τραχήλους, &c. *De peur que les beſtes ne les bleſſent.*

vulnificus, ca, cum, ſec. br. Virg. ὁ τραυλικὸς, κὴ, κόν· ὁ ἢ ἡ τραυματοποιὸς, ὄν. *Qui fait playe, Qui bleſſe & naure.*

vulnus, vúlneris, n.g. Liu. τὸ τραῦμα, ατος· ἡ πληγὴ, ῆς. *Vne playe.*

hunc deus perdidit, effúſo per vulnera nigra veléno, τοῦτον ὁ θεὸς διέφθειρεν, αὐταχθέντες ἰοῦ μέλανα τραύματα, Planudes ex Ouid. *Par les playes.*

vúlnera recéntia, & vétera, Plinius. τραύματα νέα καὶ χρόνια, in Geoponic. *Nouuelles & vieilles playes.*

radix ſoláni vulnera ad cicatricem perdûcit, Plin. quod Dioſc. τραύματα ἄχρι τελείας οὐλώσεως ἄγει. *Elle guarit les playes du tout.*

vulpécula, æ, f.g. ſec. lon. dimin. à vulpes, Horat. τὸ ἀλωπήκιον, ίου, *Regnardeau.*

Vulpes

Vulpés, huius vulpis, f.g. Plin. ἡ ἀλώπηξ, εκος· ἡ κερδώ, όος ῶς. *Vn renard.*

Vulpes marinæ, Pli. τὸ ἰχθύον οὗ ὄνομα ζώδημα ἀλώπεκες. Ariſtot. & ὁ ἀλωπεκίας, Athenæo. *Poiſſons qu'aucuns apellent Ramarts.*

vulpinor, vulpinâris, vulpinâri, Varr. ἀλωπεκίζω, ίσω· πανουργέω γῶ, ήσω. *Vſer de fineſſe comme le renard.*

vulpînus, na, num, Suet. ὁ καὶ ἡ ἀλωπήκειος, α. *De renard.*

vulſûra, vulſûræ, fœm. gen. verbâle à vello, Varr. τὸ πλυμός, ατος· ἡ πλυσις εως· ὁ ἁλμός, ῶ. *Arrachement.*

vulſus, ſa, ſum, part. à vellor, Quint. ὁ τετιλμένος, ὁ ἐσπασμένος· ὁ σπασθεὶς, έν ος. *Arraché.*

vultículus, li, m.g. ſec. br. dimin. à vulcus, Cic. τὸ προσωπίδιον ſeu προσώπιον, ίου. *Petit viſage, Petite trongne, Trongnette.*

vultur vel vúlturis, huius vúlturis: & vulturius, túrij, m.g. Liu. ὁ αἰγυπιὸς, ῶ· ὁ γὺψ, υπός. *Vn vautour.*

vulturînus, na, num, ſec. br. Pli. ὁ ἢ ἡ γύπειος, α. *De vautour.*

vultúrnus, vulturni, m.g. ὁ εὖρος, ου. Pli. Géllio autem εὔροντος. Ventus inquit Géllius, ab oriente hyberno, ſpirans, eum plerique Græci miſto nomine, quod inter notum & eurum ſit, εὐρόνοτον appellant. & Plin. ab oriénte brumali vultúrnus. hunc Græci εὖρον appéllant. *Vn vent qui ſouffle de deuers le ſoleil leuant du fond de l'hyuer.*

vultuôſus, ſa, ſum, Cic. ὁ ἢ ἡ σεμνοπρόσωπος, α. *Qui tient contenance & viſage ſeuere & graue.*

vultus, huius vultus, m.gen. Plin. τὸ πρόσωπον, ου· τὸ βλέμμα, ατος. *Viſage, Viaire, Trongne, Face.*

vultus ſemper idem in Socra. ἓν μόνον ἀεὶ τὸ Σωκράτους πρόσωπον, Cic. Apophthegm. *Touſiours Socrates auoit pareil viſage, Il ne le changeoit iamais.*

vulua, vuluæ, f.g. Plin. ἡ μήτρα, ἡ ὑστέρα, έρας· ἡ δελφύς, ύος. *L'amarri, La matrice.*

V X

Vxor, vxôris, f.g. Teren. ἡ γυνὴ γαμετὴ, ἡ σύγγαμος, ου. *Femme mariee.*

habêre vxórem, Cic. γυναῖκα ἔχειν, Herodot. *Eſtre marié.*

vxórem dûcere, Cic. γαμεῖν, & γυναῖκα γαμεῖν, AEſchin. ἄγεσθαι γυναῖκα, Homêr. Iſocrat. *Eſpouſer & prendre pour femme & eſpouſe.*

vxórcula, vxorculæ, f.g. diminut. ab vxor, Plaut. τὸ γυναῖον σύγγαμον· τὸ γυναικίδιον, *Femmelette mariee.*

vxorius, ria, rium, ſecun. long. Cicer. ὁ γυναικεῖος, εία, ειον· ὁ γαμετῆς ἴδιος. *Apartenant à femme mariee.*

vxorius, rij, maſcul. gener. ſecund. long. Virgil. ὁ γυναικοκρατούμενος. *Qui ſe laiſſe gouuerner à ſa femme.*

X E

XENIVM, xénij, n.g. pr. br. Mart. τὸ ξένιον, ίου. *Preſent qu'on fait à ſes amis qui viennent voir.*

X I

Xíphias, xíphiæ, m.g. ὁ ξιφίας, ίου. Pli. Xíphiam, id eſt, gládium, roſtro mucronáto eſſe. *Vn certain poiſſon apellé des vns Empereador, & à Marſeille, Peſce ſpeda.*

Xíphiæ cométæ, Plin. *Cometes ſemblables à vn pongnard ou glaiue, qui apparoiſſent en l'air.*

Xíphion, xíphij, n.g. τὸ ξίφιον, ίου. Gladíolus Latine dicitur. *Vne herbe qui a la fueille comme l'vn glaiue, appellee Glay ou Glayeul.*

X Y

Xylínus, na, num, ὁ ξύλινος, ίνη, ίνον. Plin. de Xylo, & ideo lina inde facta Xylina appéllant. *Faict de coton.*

xylobálſamum, ſami, n.gen. τὸ ξυλοβάλσαμον, ου. *Vn bois fort odoriferant d'où procede le baulme.*

xylocinnamômum, momi. n.g. τὸ ξυλοκινναμώμωμον, ου. Pli. ipſum verò lignũ in faſtidio eſt propter orígani acrimóniam, xylocinnamomum vocâtur. *Le bois de la vraye canelle ou cinnamome.*

xylon, vel xylum, xyli, n.g. τὸ ξύλον, ου. Pli. AEgypti pars ſupérior in Arábiam vergens gignit fruticem, quem álij goſſípion vocant, plures xylon. *Vn arbreau où croiſt le cotton.*

xyſticus, xyſtici, m.g. Suet. ὁ ξυστικὸς, οῦ. *Eſcrimeur, Luicteur, ou ietteur de dard par exercice.*

xyſtic s, vel xyſtius, ſtij, m.g. Plin. lib. 36. c. 9. *Vne pierre precieuſe qui vient des Indes*, Eadem India & xyſtion parit, plebeiam ibi gemmam, ait Plinius.

xyſton, xyſti, n.g. Cic. & xyſtus, xyſti, m.g. τὸ ξυστὸν, οῦ· ἡ περίδρομις, ιδος. Vitruu. xyſtos Græca appellatiône pórticus ampla latitúdine dícitur, in qua athletæ per hybérna témpora exercéntur, noſtri autem hypæthras ambulatiônes, quas Græci περιδρομὰς dicunt. *Aux Grecs c'eſt vn porche ample & fort large où s'exercent les luicteurs & eſcrimeurs en hyuer, & eſt couuert par deſſus. Aux Latins, vn lieu qui n'eſt point couuert par deſſus, à ſe pourmener, iouër, ou à autre exercice.*

xyris, huius xyris, f.g. Plin. ἡ ξύρις, εως. *Vne herbe appellee Glayeul.*

Z E

ZEA, zeę, f.g. Plin. ἡ ζειὰ, ᾶς. *Vne eſpece de bled apellé Eſpeautre.*

Zelotypia, piæ, fœ. g. pr. long. ſec. & ter. br. Plin. ἡ ζηλοτυπία, ίας. Cicer. Obtrectátio autem quam intelligi Zelotypiam volo, *Ialouſie.*